

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/132/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812010337
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gallo
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2014:7812010337.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.02.2014, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Galla a prísediacich Gizely Belákovéj a Malvíny Jakabovej, v trestnej veci odsúdeného Q. S., takto

rozhodol:

Podľa § 166 Trestného poriadku s prihladnutím na právoplatný rozsudok o vine rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp.zn. IT/132/2012, zo dňa 14.09.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5To/58/2012, zo dňa 29.11.2012, ktorým bol Q. S., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom X. S. Č.. XXX, okr. Rožňava, t.č. v Ústave na výkon väzby Košice, uznaný vinným:

v bode 1.

z pokusu zločinu znásilnenia podľa § 14 ods. 1, § 199 ods.1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 313/2011 Z.z.,

v bode 2.

prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.e/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 313/2011 Z.z.,

odsudzuje:

Podľa § 199 ods.1 Trestného zákona s použitím § 38 ods.7, § 37 písm.h/,m/ Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Q. S. rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/132/2012, zo dňa 14.09.2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5To/58/2012, zo dňa 29.11.2012 bol uznaný vinným z pokusu zločinu znásilnenia podľa § 14 ods.1, § 199 ods.1 Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 41 ods.2 Trestného zákona v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov. Tento trest mu bol uložený podľa asperačnej (zostrujúcej) zásady, upravenej v § 41 ods.2 Trestného zákona, v zmysle ktorej horná hranica trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti trestného zákona sa zvyšovala o 1/3 -inu bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti trestného zákona a

trest sa ukladal nad 1/2 -icou upravenej trestnej sadzby v zmysle tohto ustanovenia v čase vyhlásenia rozsudku platnom.

Uznesením Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 2Nt/16/2013, zo dňa 31.07.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 6Tos/62/2013, zo dňa 28.01.2014, podľa § 394 ods.1 Trestného poriadku, z dôvodu uvedeného v § 41b ods.1 Zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, bola povolená obnova konania v trestnej veci odsúdeného Q. S., vedenej na Okresnom súde Rožňava, pod sp.zn. 1T/132/2012. Podľa § 400 ods.1 Trestného poriadku bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Rožňava, zo dňa 14.09.2012, sp.zn. 1T/132/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.11.2012, sp.zn. 5To/58/2012, ktorým bol odsúdenému Q. S. uložený podľa § 199 ods.1 Trestného zákona, s použitím § 37 písm.m/, § 38 ods.7, § 41 ods.2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods.2 písm.b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo stratili podklad.

Obnova konania bola povolená a výrok o treste bol zrušený v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, sp.zn. PL.US 106/2011, v ktorom v článku I. sa uvádza: v § 41 ods.2 Zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" nie sú v súlade s článkom I. Ústavy Slovenskej republiky. Pritom v danom prípade bol odsúdenému Q. S. uložený trest podľa znenia § 41 ods.2 pred nálezom Ústavného súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd vo veci znovu rozhodoval o treste v zmysle ustanovenia § 166 Trestného poriadku, podľa ktorého súd, ktorý rozhoduje znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok bol na základe odvolania, dovolania alebo návrhu na obnovu zrušený len čiastočne, uvedie v novom rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje. Na súvislosť týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, pritom poukáže.

Súd pri určení druhu a výmery trestu postupoval podľa zásad uvedených v § 34 a 41 ods.2 Trestného zákona.

Obžalovaný podľa správy z miesta bydliska je slobodný, žije u matky, je nezamestnaný. Začiatkom decembra 2011 bol prepustený z výkonu trestu. Doposiaľ bol 11-krát súdne trestaný, naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/30/2007, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 4To 74/2007 uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.b/ Trestného zákona, zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a/, ods.2 písm.c/ Trestného zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/, ods.3 písm.b/ Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 5 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Na základe uznesenia Okresného súdu Košice 2, sp.zn. 7Pp 97/2011 dňa 1.12.2011 bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu a bola mu určená skúšobná doba 2 rokov. Zostal mu nevykonaný trest vo výmere 6 mesiacov a 18 dní. Tento nevykonaný trest mu bol premenený uznesením Okresného súdu Košice 2 sp.zn. 7Pp 97/2011 zo dňa 17.07.2012, ktorým bolo vyslovené, že v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu sa neosvedčil a zvyšok trestu v trvaní 6 mesiacov a 18 dní sa vykoná. Tento trest vykonal 05.04.2013 a od 05.04.2013 vykonával pôvodne uložený trest rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/132/2012.

Podľa správy z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, správanie sa a vystupovanie odsúdeného Q. S. počas výkonu trestu nebolo na požadovanej úrovni, opakovane porušoval ústavný poriadok nedodržaním zásad slušného správania tak voči odsúdeným, ako aj voči väzenskému personálu. Viackrát bol disciplinárne potrestaný. Počas výkonu trestu odňatia slobody disciplinárne odmenený nebol (viď správu na čl. 399-400).

Podľa ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Podľa odseku 7 citovaného ustanovenia, ak sa ukladá zvýšený úhrnný trest podľa zásad uvedených v § 41 ods.2 Trestného zákona na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa neprihliada.

V danom prípade, keďže obžalovaný dvoma skutkami spáchal pokus zločinu znásilnenia podľa § 14 ods.1, § 199 ods.1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona, súd pri ukladaní trestu odňatia slobody postupoval podľa § 41 ods.2 Trestného zákona. Podľa citovaného ustanovenia horná hranica trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti trestného zákona sa zvyšuje o 1/3-inu bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Polovica upravenej trestnej sadzby sa vypočíta sčítaním zvýšenej hornej a pôvodnej dolnej trestnej sadzby a súčet sa vydělí dvoma. Podľa ustanovenia § 199 ods.1 Trestného zákona horná hranica trestnej sadzby je 10 rokov a dolná 5 rokov. Takýmto postupom dospel súd v danom prípade k trestnej sadzbe 5 rokov až 13 rokov 4 mesiace, v rozpätí ktorej sa určovala výmera trestu.

Súd pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

V zmysle ustanovenia § 34 ods.1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Podľa ods.4 citovaného ustanovenia, pri určovaní druhu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Súd vychádzajúc z týchto úvah uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov pri trestnej sadzbe v rozmedzí od 5 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov, ktorý považuje za spravodlivý a objektívny pre potreby individuálnej a generálnej prevencie a v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

V súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm.b/ Trestného zákona, keďže v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu pre úmyselnú trestnú činnosť, pre výkon trestu ho zaradil do Ústavu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.